

EXHIBIT I.426

The Military Court
Judea
Before a panel

Court Case 3380/03

Court hearing on: November 9, 2003
14 Heshvan 5764

Before the Presiding Judge: Lieutenant Colonel Nathaniel Benichou
Judge: Lieutenant Colonel Hanan Rubinstein
Judge: Captain Eli Bar-On

Defendant: Abdullah Ghaleb Abdullah Barghouti (Jamal) Identity No. (fictitious): 30300028
Jordanian passport No. e-891198, born October 15, 1972, a resident of Beit Rima,
detained since March 5, 2003.

Sentence

1. The Defendant has been convicted pursuant to his admission before us on June 1, 2003 to all of the facts of the indictment, consisting of 108 charges.
2. This is a series of extremely grave offenses. The Defendant was convicted of an attempt to manufacture an explosive object, membership in an unlawful association, six offenses of military training without a permit, offenses of conspiring to commit an offense punishable by more than three years imprisonment, five offenses of trading in war materiel, manufacturing an explosive object, sheltering, three offenses of execution of a service for an unlawful association, 12 offenses of attempt

[Stamp] Military Appellate Court * Judea and Samaria [Signature]

[Stamp] Authentic copy

to cause intentional death, seven offenses of malicious damage to property, 66 offenses of causing intentional death, offenses involving licenses and documents that were issued under the Security Legislation, possession of a firearm and three offenses of manufacturing an incendiary device.

3. The Defendant, for more than two years, was a member of the Az A-Din Al Qassam Brigades, the military arm of the Hamas organization, which is an unlawful association.
4. The Defendant, within the framework of his activity in the military arm of the Hamas organization, was responsible for manufacturing explosive devices and training other people in manufacturing explosive devices. In view of his "success" in this function, the Defendant earned the nickname the Engineer.
5. In May 2001, the Defendant met a military operative in the Hamas organization and asked to enroll in the military arm of the organization. The Defendant informed that operative that he could manufacture explosive devices for the organization. As a result of the initiative and the proposal of the Defendant he was indeed enrolled into the Az A-Din Al Qassam Brigades.
6. In late 2001, the Defendant agreed to act under the command of the head of the Az A-Din Al Qassam Brigades in the Ramallah area and manufacture explosive devices for carrying out attacks against Israeli targets.
7. In exchange for his activity, the Defendant received financial compensation to the amount of US \$117,000. In addition, the Defendant received financial aid in the amount of \$500 from Marwan Barghouti, the head of the Tanzim of the Fatah.
8. In May-June 2001 or thereabouts, on several occasions, he met with a senior military operative of the Hamas organization and during those meetings the Defendant learned how to manufacture explosives, explosive devices, detonation mechanisms for the explosive devices, hand grenades and explosive belts. The Defendant learned how to camouflage an explosive device so that it would not be suspected as such. In addition, the Defendant learned how to manufacture poison that could be put into the explosive devices to transform them into chemical charges.

9. In December 2000, the Defendant conspired with another person in the Hamas organization to participate in the abduction of Israel Defense Forces soldiers. The Defendant was charged with preparing an apartment for holding Israel Defense Forces soldiers who would be abducted. Within the scope of this plan, the Defendant prepared a room in his home in Beit Rima for holding Israel Defense Forces soldiers whom they planned to abduct.

[Stamp] Military Appellate Court * Judea and Samaria [Signature]

[Stamp] Authentic copy

10. In June 2001, the Defendant received 15 kg of explosives and a pistol and a magazine with cartridges, and the Defendant concealed them and kept them with him.
11. Later, in a storeroom that the Defendant rented in Beit Rima, he set up a laboratory for manufacturing explosives and explosive devices.
12. The Defendant transferred to the laboratory 15 kg of explosives that he obtained, 20 liters of hydrogen peroxide, and a number of wireless mechanisms for activating the explosive devices that he intended to manufacture.
13. In his laboratory, the Defendant manufactured two explosive devices that were camouflaged as stones. One explosive device was transferred by the Defendant to a senior military operative of the Hamas organization and the other device he transferred personally to Bilal Ya'akub Barghouti, another senior military operative of the Hamas organization.
14. In July 2001, the Defendant met his handler, Aiman Halawa, and the above mentioned individual informed the Defendant that he knew a person who was prepared to carry out a suicide attack inside Israel. At the request of his handler, the Defendant contacted Bilal Ya'akub Barghouti, a senior military operative in the Hamas organization and asked him to find a person who could bring a suicide terrorist into Israel in order to carry out a suicide attack with the intent of causing the deaths of as many people as possible.
15. On July 27, 2001, the Defendant obtained an explosive device that he put into a can of beer and to which he attached an activation device. The Defendant delivered the device to Bilal Barghouti in order for him to transfer it to people whom he had recruited and for them to carry out an attack using it with the intent of causing the deaths of as many people as possible.
16. The above mentioned explosive device was delivered to Ahlam Tamimi, who came to a Co-Op supermarket in Jerusalem, in HaMelech George Street in the heart of Jerusalem, while carrying in her bag the explosive device that she had received from the Defendant.
17. Ahlam Tamimi put the beer can containing the explosive device on a shelf of cans in the above mentioned supermarket, in order for the explosive device to explode and cause the deaths of people nearby at the time of the explosion. Ahlam Tamimi activated the explosive device and left the store immediately after.

18. In the afternoon of July 30, 2001 [7.01..30], the above mentioned explosive device exploded in the said supermarket and caused a large amount of damage to property, but miraculously no loss of life.

[Stamp] Military Appellate Court * Judea and Samaria [Signature]

[Stamp] Authentic copy

3

[Stamp] P 7: 102

19. On August 9, 2001, the Defendant asked his handler in the Hamas to give him a large explosive device and a suicide terrorist for the purpose of carrying out a suicide attack in order to harm and cause the deaths of people.
20. The Defendant received a large explosive device that consisted of two shampoo bottles that were filled with explosives.
21. At the request of Bilal Ya'akub Barghouti, the Defendant put the above mentioned explosive device inside a guitar. In addition to the above mentioned explosive device, the Defendant also put two plastic bags filled with explosives and screws into the guitar. The Defendant closed the guitar's hole using glass so that its content would not be visible. The Defendant connected the activation mechanism to this explosive device himself.
22. The Defendant put the guitar into a black case and pulled an activation button with activation wires out from the case so that the device could be activated easily without opening the case.
23. The Defendant reported to his handler that he had prepared the above mentioned explosive device and asked his handler to send a suicide terrorist to him.
24. The Defendant transferred the explosive device to Bilal Barghouti in order for him to deliver it to a suicide terrorist, in order for the suicide terrorist to carry out a suicide attack using the explosive device that had been prepared, with the intent of causing the deaths of as many people as possible.
25. During the day, Bilal Barghouti instructed the suicide terrorist on how to activate the explosive device that had been manufactured by the defendant.
26. On August 9, 2001, at about 1:55 p.m., the terrorist, Az Aldin Shahil Ahmed Masri, carried the guitar with him while being led by Ahlam Tamimi to central Jerusalem.
27. The above mentioned suicide terrorist carried the death guitar and went into the Sbarro restaurant in Jerusalem at noontime, while it was crowded with people who had come to eat.
28. The suicide terrorist activated the activation mechanism that had been assembled by the Defendant, and as a result of the explosion of the explosive device, 15 innocent people – whose only wrongdoing was eating in the heart of Jerusalem – were killed.

29. A great amount of damage was caused to the restaurant and, as set forth, 15 people met their deaths.
30. More than 127 people who were in the area of the explosion site were injured.
31. In this incident, [the following] were killed: the late Frieda Mendelsohn, aged 62 at the time of her death; the late Lily Shimashvili Mesengiser, aged 33 at the time of her death; the late Tamara Shimashvili Mesengiser, aged 8 at the time of her death; the late Tehila Maoz, aged 20 at the time of her death; the late Michal Raziell,

[Stamp] Military Appellate Court * Judea and Samaria [Signature]

[Stamp] Authentic copy

aged 15 at the time of her death; the late Malka Roth, aged 15 at the time of her death; the late Yocheved Sasson, aged 10 at the time of her death; the late Mordechai Schijveschuurder, aged 44 at the time of his death; the late Tzira Schijveschuurder, aged 41 at the time of her death; the late Raya Schijveschuurder, aged 14 at the time of her death; the late Avraham Yitzhak Schijveschuurder, aged 4 at the time of his death; the late Hemda Schijveschuurder, aged 2 at the time of her death; the late Judith Lilian Greenbaum, aged 31 at the time of her death; the late Giora Balash, aged 69 at the time of his death; and the late Zvi Golombek, aged 26 at the time of his death.

32. Due to the acts of the Defendant, many people lost their lives and a great many others were injured. This was the goal of the Defendant, and he executed his goal with malice and without hesitation.
33. Starting in the second half of 2001, in or near Ramallah, the Defendant built a number of laboratories for manufacturing explosives and explosive devices. The Defendant would transfer various chemicals for use in making explosive devices to these laboratories. The above mentioned explosives were purchased both by the Defendant himself and by his fellow Hamas organization members.
34. In his laboratories, using the above mentioned chemicals, the Defendant manufactured dozens of kilograms of explosives. Using the explosives that he had made, the Defendant prepared a large number of explosive devices of various types.
35. The Defendant manufactured the above mentioned explosive devices with the aim of Hamas organization operatives carrying out attacks using them against Israeli targets. The Defendant briefed the Hamas organization on the activation of the above mentioned explosive devices. In addition to the aforementioned, the Defendant attempted to manufacture hand grenades and also obtained instructions on manufacturing Qassam rockets, but he decided that he was unable to manufacture the rockets.
36. The Defendant also made the effort to train and teach other people to manufacture explosives and explosive devices.
37. During November 2001, the Defendant manufactured explosives in his laboratory and using them, manufactured three additional explosive devices. He put the first explosive device into a computer case. He put the second explosive device into a black fabric bag. The Defendant prepared the third explosive device in the form of an explosive belt.

38. In addition to the explosives, the Defendant inserted nails and nuts into the devices that he had prepared, in order for the explosive device to injure severely as many people as possible. In addition, the Defendant laced the explosive devices with toxic material, in order for the explosive devices to be more lethal.

[Stamp] Military Appellate Court * Judea and Samaria [Signature]

[Stamp] Authentic copy

39. The Defendant passed on the three explosive devices to a Hamas operative in order for the operatives of the organization to carry out bombing attacks using them with the intent of causing the deaths of as many people as possible.
40. On December 1, 2001, at about 11:36 p.m., at the entrance to Ben Yehuda Street from Zion Square in Jerusalem, a suicide terrorist activated the explosive device that had been manufactured by the Defendant and concealed inside a computer case, with the intent of causing the deaths of as many people as possible. The above mentioned explosive device exploded when it was activated.
41. At that time, at the junction of Ben Yehuda and Luntz Streets, in Jerusalem, near the site of the previous explosion, a second suicide terrorist activated the explosive device that was inside the explosive belt that had been manufactured by the Defendant, with the intent of causing the deaths of as many people as possible. The second explosive device also exploded.
42. A few minutes after the activation of the two explosive devices by two suicide bombers, the third explosive device that had been placed inside an automobile that had been parked near the detonation of the two previous explosive devices, in Harav Kook Street, near the corner of Jaffa Street in Jerusalem, was activated. The explosive device was activated with the intent of causing the deaths of as many people as possible.
43. As a result of the detonation of the three explosive devices that had been made by the defendant himself, 10 people were killed and about 191 people were injured.
44. In this attack, the following people were murdered: the late Assaf Avitan, aged 15; the late Guy Vaknin, aged 19; the late Yoni Korganov, aged 20; the late Yaakov Israel Danino, aged 17; the late Michael Dahan, aged 20; the late Golan Turgeman, aged 15; the late Adam Weinstein, aged 14; the late Moshe Yedid-Levy, aged 19; and the late Nir Haftzadi, aged 19.
45. Very heavy damage was sustained by houses and businesses in the area of the streets Ben Yehuda, Luntz, Jaffa and Harav Kook and to vehicles that were in the area.
46. In late 2001, the Defendant manufactured, at the request of Marwan Barghouti, the head of the Tanzim of the Fatah, two additional explosive devices that were intended for use if the Israel Defense Forces were enter Ramallah.

47. In late 2001, the Defendant manufactured three explosive devices that were concealed inside juice cartons, and four more explosive devices that were camouflaged as stones. These devices were also transferred to operatives in the Hamas organization.
48. In early March 2002, the Defendant was requested by his handler in the Hamas to manufacture an explosive belt again, for a suicide terrorist, in order for him to carry out a suicide attack with the intent of causing the deaths of as many people as possible.

[Stamp] Military Appellate Court * Judea and Samaria [Signature]

[Stamp] Authentic copy

49. The Defendant agreed to this and manufactured an explosive belt that was assembled by him and he was also the one to attach the activation mechanism to the explosive belt.
50. The defendant transferred the belt to operatives in the Hamas, in order to execute a suicide attack against Israeli targets.
51. On March 9, 2002, at about 10:30 a.m., a suicide terrorist, who was carrying on his person the explosive belt that had been prepared by the Defendant. The suicide terrorist entered the Moment Café in Jerusalem, which was crowded at that time. The suicide terrorist activated the explosive belt with the intent of causing the deaths of as many people as possible.
52. As a result of the activation of the explosive belt, 10 who were then at the Moment Café were killed and 65 people were injured.
53. The people who were killed at the Moment Café were the late Nir Borochoy, the late Limor Ben-Shoham, the late Dan Imani, the late Danit Dagan, the late Uri Felix, the late Baruch Lerner, the late Tali Eliyahu, the late Livnat Dvash, the late Orit Ozerov and the late Natanel Kochavi.
54. In addition to 10 people being murdered and dozens more people being injured as set forth, heavy damage was sustained by the Moment Café located in Aza Street in Jerusalem.
55. In March-April 2002 or thereabouts, the commander of the military arm of the Hamas organization in the Ramallah area asked the Defendant through an intermediary to manufacture explosive devices and an explosive bag for carrying out a suicide attack.
56. The Defendant agreed to the request and manufactured an explosive belt that had similar assembly to the explosive belt that he had prepared for the suicide terrorist who had detonated himself at the Moment Café.
57. In addition, the defendant prepared an explosive device that he put into a bag, to which screws were also added to increase the destructive power of the explosive device.
58. The defendant delivered the above mentioned explosive belt to another person in the organization in order for it to be delivered to a suicide terrorist.

59. The suicide terrorist, with the assistance of others, arrived, on May 7, 2003 [Translator's note: as written], at the Sheffield Club in the new industrial zone of Rishon le Zion while wearing the explosive belt that had been prepared by the Defendant. The suicide terrorist entered the above mentioned club, activated the explosive belt, which exploded, with the intent of causing the deaths of as many people as possible.

[Stamp] Military Appellate Court * Judea and Samaria [Signature] [Stamp] Authentic copy

60. As a result of the explosion, 15 people were killed and 59 were injured.
61. In this incident, the following people were murdered: the late Rahamim Kimhi, the late Rafael Haim, the late Anat Teremforush, the late Avraham Bayaz, the late Eti Bablar, the late Yitzhak Bablar, the late Israel Shikar, the late Shoshana Magmari, the late Sharuk Rassan, the late Nawa Hinawi, the late Nir Lovatin, the late Regina Malka Boslan, the late Dalia Masa, the late Pnina Hikri and the late Edna Cohen.
62. As a result of the detonation of the explosive belt that had been prepared and manufactured by the Defendant, the Sheffield Club and the whole building containing the club were heavily damaged.
63. On May 23, 2002, the Defendant attempted to cause the intentional deaths of people. During May the Defendant met a military operative in the Hamas organization, who asked him to manufacture an additional explosive device, in order to carry out a bombing attack. The Defendant agreed to this and made an explosive device that could be attached to iron using magnets that the Defendant attached to the explosive device, and which could be operated by cellular telephone.
64. The Defendant delivered the explosive device that he had prepared above to another person in Hamas, in order to carry out the planned bombing attack.
65. The explosive device that had been prepared by the Defendant was attached to the bottom of a fuel tank in a fuel tanker by another person in the Hamas using a magnet. The tanker made its way to the Pi Gllot site, followed by the operators of the explosive device, who activated the explosive device by cellular telephone, with the intent of causing the deaths of as many people as possible.
66. The above mentioned explosive device, which had been manufactured and assembled by the Defendant, exploded and caused serious damage to the fuel tanker, but miraculously nobody was hurt.
67. In June 2002, the Defendant was requested by the commander of the military arm of the Hamas organization in the Ramallah area to manufacture an explosive device that is activated by cellular telephone for the purpose of a bombing attack with the intent of causing the deaths of as many people as possible. The Defendant prepared such an explosive device, as requested, while being well aware of the purpose for which the explosive device was intended.

68. In the morning of June 30, 2002, other people in the Hamas, to whom the explosive device that the Defendant had prepared, put it on railroad tracks in Lod.
69. When those other people identified a train approaching the area in which the explosive device had been laid, they activated it and the explosive device exploded.

[Stamp] Military Appellate Court * Judea and Samaria [Signature] [Stamp] Authentic copy

70. As a result of the explosion of the explosive device, four people were injured and damage was sustained by the locomotive and the railroad track.
71. During June 2002, the Defendant was requested again to prepare an additional explosive device, activated by cellular telephone, for carrying out a bombing attack with the intent of causing the deaths of as many people as possible.
72. The Defendant agreed to that request, manufacturing such an additional explosive device while being well aware of the purpose for which he was preparing the explosive device. Thereafter, the Defendant transferred the explosive device that he had prepared to other people in the Hamas.
73. The above mentioned explosive device was placed on the railroad track near the exit from Rehovot next to Kfar Gvirol, and on the following day, July 21, 2002, in the early morning hours, the device was detonated by Hamas people with the intent of causing the deaths of people. As a result of the explosion of the explosive device, one person was injured and damage was caused to a locomotive and to the railroad.
74. In July 2002, the Defendant was requested by the commander of the military arm of the Hamas organization in the Ramallah area to manufacture an explosive device that would be concealed inside a bag, in order to carry out a bombing attack with the intent of causing the deaths of as many people as possible.
75. The Defendant agreed to manufacture such an explosive device, knowing for what purpose the explosive device would be used.
76. The Defendant manufactured such an explosive device, which was concealed inside a bag, and the Defendant also made the effort to fill the bag with iron nuts in order to increase the destructive power of the device.
77. The Defendant also prepared a wireless activation mechanism for the device that he had manufactured and delivered the device to a Hamas man.
78. The explosive device was laid by Hamas people inside a cafeteria in the Frank Sinatra Building on the campus of the Hebrew University on Mount Scopus in Jerusalem and was activated on July 31, 2002, at about 1:00 p.m., because at this time there was usually a large concentration of people in the cafeteria.

79. As a result of the explosion of the explosive device that the Defendant had manufactured, nine people were killed and 81 more people were injured.
80. As a result of the detonation of the explosive device, at noontime of that day, [the following] were killed: the late Daphna Spruch; the late Marla Anne Bennett; the late Dina Carter; the late Benjamin Thomas Blutstein; the late Revital Barashi; the late David (Diego) Ladowski; the late Levina Shapira; the late Janis Ruth Coulter and the late David Gritz.
81. As a result of the explosion, heavy damage was sustained by the Frank Sinatra Building in the campus of the Hebrew University.

[Stamp] Military Appellate Court * Judea and Samaria [Signature] [Stamp] Authentic copy

82. In August 2002, the Defendant was requested to prepare two explosive devices that were concealed inside biscuit boxes for the purpose of carrying out a bombing attack with the intent of causing the deaths of as many people as possible. The Defendant agreed to manufacture these explosive devices, well aware of the purpose for which they were intended, and also actually manufactured these explosive devices.
83. The Defendant prepared two explosive devices and attached activation mechanisms to them as requested. These were two explosive belts, which were intended for use by suicide terrorists.
84. The Defendant delivered the explosive devices inside the explosive belts to another person in the Hamas organization, well aware of the purpose for which they would be used.
85. On September 19, 2002, at noontime, a suicide bomber, who was carrying on his person one of the explosive belts that the Defendant had prepared, boarded a bus on line no. 4 in Tel Aviv and detonated the explosive device with the aim of causing the deaths of as many people as possible.
86. As a result of the explosion, six people were killed and about 84 more who were on or near the bus at the time of the explosion were injured
87. As a result of the explosion, the following people were killed: the late Yossi Mamistavlov, the late Ofer Zinger, the late Rosanna Siso, the late Yaffa Shem-Tov, the late Solomon Hoenig and the late Jonathan Jesner.
88. Extensive damage was sustained by the bus that the suicide terrorist had boarded and extensive damage was sustained by the stores and businesses that were near the attack site.
89. The Defendant prepared the second explosive belt as described earlier and delivered it to others in order for it to be used in a suicide attack.
90. On October 11, 2002, at about 8:15 p.m., a suicide terrorist, who was also carrying on his person an explosive belt that the Defendant had prepared, attempted to enter the Yotvata restaurant located on the promenade in Tel Aviv and to detonate it in order kill the people who were then in the restaurant.

91. The guard at the site noticed the attacker and suspected him and therefore did not let him enter the restaurant. The attacker was apprehended. By this act the Defendant was a full accomplice in an attempt to cause the intentional deaths of people.

[Stamp] Military Appellate Court * Judea and Samaria [Signature]

[Stamp] Authentic copy

[Stamp] P 7: 109 [continued]

92. In February 2003 the Defendant taught another person who had been sent to him by the head of the Az A-Din Al Qassam Brigades in the Ramallah area how to manufacture explosive devices and electrical circuits for activating explosive devices and taught him how to manufacture activation mechanisms for explosive devices.
93. During 2003 until and up to the time of his arrest, the Defendant transferred to the head of the Az A-Din Al Qassam Brigades in Ramallah computer diskettes on which there were instructions on how to manufacture explosives and explosive devices. The Defendant knew that these diskettes were intended to be transferred to an operative of the Palestinian Islamic Jihad organization who asked to learn to manufacture explosives and explosive devices.
94. Thus, over a very long period, the Defendant had a clear, determined purpose of manufacturing lethal explosive devices that were intended to be used in suicide attacks and bombing attacks, with the aim of causing the deaths of as many Israelis and Jews as possible in cruel, criminal terrorist actions.
95. The Defendant is responsible for the murder of dozens of innocent human beings and the injury of hundreds more.
96. It must be assumed that had the Defendant not been apprehended, he would have continued to manufacture more and more explosive devices and explosive belts, serving as a kind of factory manufacturing death mechanisms.
97. The Defendant admitted everything that had been attributed to him in the indictment as described above and was convicted of all of the offenses as described here in the sentencing case.
98. The Defendant expressed no remorse. The Defendant caused destruction and carnage and the explosive devices that he prepared were seeds of death that were scattered in many places throughout the State of Israel.
99. The Defendant did not satisfy himself with the preparation of explosive devices in his laboratory but also made the effort to teach others to prepare such explosive devices.
100. It is clear that in this case there is no room for consideration of any personal concerns of the Defendant as mitigating concerns.

101. The Defendant was a key senior accomplice as a primary perpetrator of unflinching murders and injury of civilians, constituting a significant link in the terrorist network wielded against the State of Israel and its civilians.
102. The wish of the Defendant was to kill as many Jews as possible and he knew that the explosive belts and explosive devices that he had prepared would kill a very large number of people and injure whoever would be in the effective range of the explosive devices.

[Stamp] Military Appellate Court * Judea and Samaria [Signature]

[Stamp] Authentic copy

103. The Defendant is a highly dangerous person and his acts are criminal to the extreme, meaning that the sentencing should be maximal in order to keep him away from society and the public at large for the rest of his life.
104. The murderous terrorist spree that the Defendant committed has been one of the worst we have known. His acts are felonious and atrocious.
105. The Defendant dealt for a very long period in the manufacturing of explosive devices, in order to sow destruction and death, bereavement and pain among the citizens of the State of Israel.
106. Most of the victims did not have the opportunity to live a full and real life, and were killed at a very young age. Some of the victims are innocent children. Often, the attacks wiped out whole families in a single bitter moment.
107. After hearing the pleas of the parties, we considered all of the aggravating and mitigating arguments.
108. The truth that must be heard is that we have found almost no mitigating argument except for the confession of the Defendant before us. However, this confession came with no remorse and therefore its mitigating weight is negligible.
109. We have considered the severity of the offenses and the great damage that was sustained by the victims of the offenses and their families.
110. This is pain and bereavement to the families of the injured and the dead from the many terrorist actions, and there are hundreds if not thousands of relatives who remain with scars of pain on their souls, in addition to the pain, agony and hellfire that the casualties themselves experienced, some of whom will bear their disability until the end of their lives, without any possibility of ever being freed from the suffering that struck them like thunder out of the blue.
111. In the case before us, it is blatantly clear that the public interest, that is, deterrence of the terrorism mechanisms and the operators of the cruel, merciless terrorist mechanisms, should be preferred over any personal interests of the Defendant.
112. The judicial system should have deterrent ability towards terrorist operatives and towards the head of the terrorism hierarchy.

113. The terrorism today that is striking at the State of Israel is vicious and cruel and makes no distinction at all between serviceman, civilian, infant, elderly, disabled, tourist, man, woman or any human.

[Stamp] Military Appellate Court * Judea and Samaria [Signature]

[Stamp] Authentic copy

114. The aim of Palestinian terrorism is to strike at Jews and kill as many Jews as possible and to intimidate and terrorize those that remain alive. The purpose of terrorism is to incapacitate normal, stable life in the country.
115. Terrorism is an intolerable thing and the sentencing for a person who wields terrorism and is part of the chain of terrorism mechanisms should be painful and maximal.
116. The legal system should make its contribution to reduce acts of terrorism to the extent possible, whenever possible and feasible.
117. The Defendant before us must be sentenced in a manner that will deter offenders like him, pay him back for his cruel, criminal actions and will express the revulsion of any human and of any society concerning the offenses for which he has been convicted.
118. In many, terrible cases of terrorism such as this one for which the Defendant is responsible as part of the mechanism of terrorism, as one who manufactured the explosive devices that sowed destruction and death, the maximum sentence prescribed by the legislator should be a starting point and an end point.
119. In our opinion, if we had the authority to do so, the Defendant should be sentenced to death as the fitting sentence.
120. Leaving a maximum sentence as a dead letter would contravene the explicit direction of the legislator, in contravention of his opinion that a death sentence should be handed down to a defendant.
121. To pass down a death sentence under the Security Provisions Order, a unanimous decision must be made by a panel of three judges who are jurisprudents of Lieutenant Colonel rank at least.
122. The current panel of the Court does not satisfy this condition and is therefore not authorized to sentence the Defendant to death, despite this being the sentence that in our opinion should be inflicted on the Defendant.
123. When terrorism is so cruel, massive and strikes indiscriminately right and left, sometimes frequently, for an extended period, and kills dozens of human beings in many events and when a person such as the Defendant is an accomplice in the above mentioned mechanism in so many cases, the correct and fitting sentence is the death sentence.

124. Contentions are being made that the death sentence is not a deterrent and is ineffective. Maybe this is correct concerning suicide attackers who are not deterred by this attack because they have sentenced themselves and others to death in any case when performing a suicide attack.

[Stamp] Military Appellate Court * Judea and Samaria [Signature]
[Stamp] Nathaniel Benichou, Advocate

[Stamp] Authentic copy

[Stamp] P 7: 112

125. However, suicide terrorists do not usually work alone and of their own accord. They are part of a wider terrorist system that includes aiders of various kinds and includes people such as the Defendant, who assemble and manufacture death bombs. People of the Defendant's kind rank high in the hierarchy of terrorism.
126. The death sentence that may be inflicted in the appropriate cases should be not only a written letter but also a practiced provision of law.
127. The Hamas is a cruel terrorist organization that must be fought in all existing legal ways, and the Court must have its say within the sentencing of a man who joined the Hamas in order to murder as many Jews as possible and also executed his plots to a massive scale.
128. Against suicide terrorists, against those who equip them, against their accessories, against the makers of the explosive belts and the explosive devices that are deployed against an innocent population, a strong hand and the strictest sentencing possible must be used.
129. Maximum sentencing may deter the handlers and prepares of explosive devices and the assisters and reduce the wave of suicide terrorists.
130. A person such as the Defendant acted as part of a murderous, bloodthirsty terrorist system; thirsty for the blood of innocent civilians whose sole crime was being Jews living in the Land of Israel and by whose bad luck they happened to be on a bus or in a restaurant or café at the time of the arrival of a suicide murderer who killed them all at once.
131. A person of the kind of the Defendant is fit for death and should be sentenced to death.
132. We believe that the Defendant before us should be sentenced to death for his acts. The death penalty in the case before us would represent doing justice.
133. Because we do not have the authority to do so, and in order to express our position concerning the criminal acts of the Defendant, we sentence the Defendant to one separate life imprisonment term for each person who was murdered as a result of activation of the explosive devices that the Defendant manufactured. The life imprisonment sentences are to be cumulative.

[Stamp] Military Appellate Court * Judea and Samaria [Signature] [Stamp] Authentic copy

134. In addition to this, although we have sentenced the Defendant to cumulative life imprisonment terms for the murders in which he was an accessory, the additional offenses that he has committed, the injuring of hundreds of people as a result of his acts, cannot be ignored, and he is to be punished for the additional offenses by an additional sentence too.
135. In view of all that which has been set forth above, we sentence the Defendant to 66 terms of life imprisonment for the murder of 66 human beings, each life sentence to be served cumulatively.

For the remaining offenses that the Defendant has committed we hand down an additional life sentence that will also be cumulative to all of the other life sentences that we have handed down to him.

A right of appeal within 30 days of today is conferred.

Handed down and announced this day, November 9, 2003, in public and in the presence of the Military Prosecutor, the Defendant and his counsel.

Lieutenant Colonel
Hanan Rubinstein
Judge

Lieutenant Colonel
Nathaniel Benichou
Presiding Judge

Major Eli Bar-On
Judge

[Stamp] Military Appellate Court * Judea and Samaria [Signature]

[Stamp] Authentic copy

Page 1 of 1

Unclassified

Israel Defense Forces

November 30, 2004

Judea

Court Case 3880/03

Imprisonment Order

To Israel Police officer / prison guard / soldier

I, a Military Court Judge, hereby order the imprisonment of:

Abdullah Ghaleb Abdullah Barghouti, 1162167

---

and to deliver him with this imprisonment order to the prison guard, in order for him to be imprisoned for:

67 terms of life imprisonment.

This order serves as a reference to arrest him and keep him incarcerated by whoever is qualified by law to do so.

[Signature]

Lieutenant Colonel Nathaniel Benichou
Assisting Presiding Judge

Handed down on November 30, 2004

For use by the police / the prison

Particulars of the prisoner:

[Stamp] P 7: 115

Abdullah Ghaleb Abdullah Barghouti, 1162167

The above mentioned individual was admitted to the incarceration facility / prison on _____

[Stamp] Military Appellate Court * Judea and Samaria [Signature]

[Stamp] Authentic copy

<http://hm9605mgw1/magen/Tables/Decisions/TETemplateBody.asp?CourtID=2&Deci...>

November 30, 200[obscured]

[Stamp] P 7: 115 [continued]

**IN THE UNITED STATES DISTRICT COURT
FOR THE SOUTHERN DISTRICT OF NEW YORK**

MARK I. SOKOLOW, *et al.*,

Plaintiffs,

vs.

THE PALESTINE LIBERATION
ORGANIZATION, *et al.*,

Defendants.

No. 04 Civ. 00397 (GBD) (RLE)

DECLARATION OF RINA NE'EMAN

Rina Ne'eman hereby certifies as follows:

1. The attached translation from Hebrew to English is an accurate representation of the document received by Rina Ne'eman Hebrew Language Services, to the best of my knowledge and belief. The document is designated as P 7: 100-15.
2. I am a professional translator with a B.A. in International Relations from the Hebrew University of Jerusalem (Israel) and 30 years of translation experience. I am fluent in Hebrew and English, and I am qualified to translate accurately from Hebrew to English.
3. To the best of my knowledge and belief, the accompanying text is a true, full and accurate translation of the Hebrew-language document designated bearing the bates number P 7: 100-15.

Dated: March 6, 2014

_____
Rina Ne'eman

ss.: New Jersey

On the 6 day of March, 2014 before me, the undersigned, personally appeared Rina Ne'eman, personally known to me or proved to me on the basis of satisfactory evidence to be the individual whose name is signed to this Declaration and acknowledged to me that he executed the same in his capacity, and that by his signature on this Declaration, the individual executed the Declaration.

Sworn to me this
6 day of March, 2014

Notary Public

LEONOR TROYANO
ID # 2385580
NOTARY PUBLIC OF NEW JERSEY
Commission Expires 5/2/2014

ת"ד בית משפט 1380/03

מבית המשפט השפא

הודעה

בפני הרשם

דיון בימ"ש מיום : 9.11.03

בפני האב"ד : סא"ל נתנאל בלישו

י"ד השוין, השס"ד

שופט : סא"ל חנן רובינשטיין

שופט : רס"ן אלי בר-און

נאשם : עבדאללה צ'אלב עבדאללה ברוגותי (ג'מל) ת.ז. (פיתוי) 030300028 : הרשם ידוני -ט

891198 : יליד 10.72.15, הושב בית דינא, עצור מיום 5.3.03.

גזר-דין

1. הנאשם הורשע, עד פי הודאתו בפניו מיום 1 בינוי 2003, בכל עובדות כתב האישום אשר בו

108 א"ש"ים.

2. בעקבות עובדות המיוחסות מיוחס, הנאשם הורשע בניסיון לייצר חפץ גמון, בחברות

בתאגידות ברלי מוקדמות ב-6 עבודות אימונים צבאיים שלא בחירה, בעבודת השירות השם לעבוד

עבודה שדונה אשר שדונה שנות מאסה, ב-5 עבודות של סחר בעיד גזחיתה, ביצור חפץ גמון.

במסגרת חקירה, ב-3 עבודות ביצוע עבודות עבור התאגידות ברלי מוקדמות, ב-12 עבודות של ניסיון

מחלקת המבחן

- לגביית מזהב בכמות. ב-7 עבירות הוצא בזהב לרכיש. ב-66 עבירות גרומת מזהב בכמות. עבירות בדישיות ומסמכים שהוצאו על" תחוקת הביטחון, בהחזקת כלי יריח וב-3 עבירות ייצור הפץ מכור.
3. הנאשם במשך השנים משתתף היה חבר ב"גדודי עז א-דין אל קסאם". הוריו הצבאית של ארגון החמאס. שהוא התאחדות בלתי מותרת.
4. הנאשם, במסגרת פעילותו בוריו הצבאית של ארגון החמאס, היה אחראי על ייצור מטעני חבלה ואימון אנשים אחרים בייצור מטעני חבלה. לאור "הצלחתו" בתפקיד האמיר הנאשם "זכה" לכינוי "המנהל".
5. בחודש מאי 2001 נפגש הנאשם עם פעיל צבאי בארגון החמאס וביקש להצטרף לוריו הצבאית של הארגון. הנאשם סבר לאור פגיש כי הוא יכול לייצר מטעני חבלה עבור הארגון. כתוצאה מיוזמתו של הנאשם והצעתו אימנם צירף וגויס לגדודי עז א-דין אל קסאם.
6. בסוף שנת 2001 הסכים הנאשם לפעול תחת פיקודו של ראש גדודי עז א-דין אל קסאם באזור המאללה, ולייצר מטעני חבלה לצורך ביצוע פיגועים כנגד מטרות ישראליות.
7. בתמורה לפעילותו זו של ייצור מטעני חבלה ואימון אחרים קיבל הנאשם תמורה בסכום של \$117000 ארה"ב. כמו-כן קיבל הנאשם סיוע כספי בסך \$500 מדי מרואן ברמזה ראש התנוע של הפת"ח.
8. בחודשים מאי ויוני 2001 אז בסמוך לכך, במספר הדמנויות נפגש עם פעיל צבאי בכיר של ארגון החמאס ובמהלך הפגשים הללו למד הנאשם כיצד לייצר הומר נפץ. מטעני חבלה, מנגנוני הפעלה למטעני החבלה, רישוני יד ותמורות נפץ הנאשם למד כיצד להסוות את מטעני החבלה באופן שלא יחשדו בהם כמאללה. כמו-כן הנאשם למד כיצד לייצר רעג שאורו ניתן להפנים אל מטעני החבלה על מנת להפכם למטעני חבלה מיונים.
9. בחודש דצמבר 2000 יצר הנאשם קשר עם אחד בארגון החמאס להשתתף בהסבת חיילי צה"ל ועם הנאשם הישר להסבת חיילי צה"ל לאחר שייחטטו על" אנשי החמאס. במסגרת תוכנית זו הבין הנאשם יחד בדורו כיצד רשם לצורך תחזקת חיילי צה"ל שהתנוע להשיג

10. בחודש יוני 2001 קבל הנאשם לידיו 15 ק"ג של חומר נפץ וכן אקדח ומהסגרת עם כדורים.

והנאשם הסתירם והחזיקם עמו.

11. לאחר מכן במחסן אשר אותו שכר בבית דימא הקים הנאשם מעבדה לייצור חומרי נפץ ומטעני

הבלה.

12. הנאשם העביר למעבדה 15 ק"ג של חומר נפץ, 20 ליטר של מי חמצן וכן מספר מנגנונים

אלחוטיים להפעלת מטעני הבלה שהתכוון לייצר.

13. במעבדה יצר הנאשם שני מטעני הבלה המוסווים לאבנים, מטען אחד היעבר על הנאשם ליד

פעיל צבאי בכור בארגון החמאס ואת המטען השני העביר באופן אישי לבלאל יעקוב ברגותי פעיל

צבאי בכור אחר בארגון החמאס.

14. בחודש יולי 2001 נפגש הנאשם עם מפעילי איימן חלאוזה והב"ל מסר לנאשם כי הוא מכיר אדם

המוכן לבצע פיגוע התאבדות בתוך ישראל, עב"י במשטרה מפעילי הנאשם פנה אל בלאל יעקוב

ברגותי, פעיל צבאי בכור בארגון החמאס וכיהש מהלה למצוא אדם אשר יוכל להכניס מחבל

מתאבד לתוך ישראל על מנת לבצע פיגוע התאבדות במונה לגרום למותם של אנשים רבים ככה

האפשר.

15. ביום 27.7.01 קבל הנאשם לידיו מטען הבלה מן וזוא המניס לתוך פחית בירה והרכיב מנגנון

הפעלה. הנאשם מסר את המטען הנ"ל לידו בלאל ברגותי על מנת שהאחרון ימסור המטען לאנשים

שהוא גייס וזאת על מנת שיבצעו באמצעותו פיגוע בכוונה לגרום למותם של אנשים רבים כל

הניתן.

16. המטען הנ"ל נמסר לידו אחלאם תלמי שהגיעה אל הגות סופרמרקט בקו-אופ, בירושלים ברחוב

המלך גורן, ברובה של ירושלים, כאשר בחיקה נמצא המטען שהבלה מהנאשם.

17. אחלאם תלמי הקה את פחית הבירה אשר בתוכה המטען על גבי מדף של פחית בנות הסופר

מרתם הנ"ל וזאת על מנת שמטען הבלה יתפוצץ ויגרם למותם של אנשים שיהיו בקרבת מרחם

במסגרת הפיצוץ. אחלאם תלמי הפעילה את המטען יעומה את החנות מיד לאחר שכן

18. בשעות הצהריים ביום 30.7.01 מטען הבלה הנ"ל התפוצץ בחנות הסופר מרתם האטורה, גרם

מותם של הרבה אנשים ונפגס אף אדם לא נפגע.

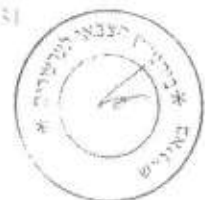

4x6 cm - 4

19. ביום 9 אוגוסט 2001 ביקש הנאשם ממפעיליו בהתאם לביטוייה אליו מטען חבלה גדול וכן מתאבד מתאבד לצורך הוצאה לפועל של פינוע התאבדות על מנת לפגוע באנשים ולגרום למותם.
20. הנאשם חיבל לידיו מטען חבלה גדול שהיה מורכב משני בקבוקי שמפו שהיו מלאים בחומר נפץ.
21. עפ"י בקשת בלאל יעקוב ברעתי הכניס הנאשם את מטען החבלה הנ"ל אל תוך הגיטרה, בנוסף למטען החבלה הנ"ל הכניס הנאשם אל תוך הגיטרה שתי שקיות ניילון מלאות בחומרי נפץ וכן חוסף ברזם לתוכי הגיטרה, את פתח הגיטרה סגר הנאשם באמצעות זכוכית כך שלא ניתן יהיה לראות מה יש בתוכה, אך מטען החבלה הנ"ל חיבר הנאשם עצמו מנגנון הפעלה.
22. את הגיטרה הכניס הנאשם לתוך גרתיק שחור ומסתור הפעלה המחובר בחוטי הפעלה הוציא אל מחוץ לגרתיק באופן שניתן יהיה בקלות להפעיל את המטען כדי לפתוח בכלל את הגרתיק.
23. הנאשם דימה למפעיליו כי הכין את המטען הנ"ל וביקש ממפעיליו כי ישלח אליו מחבר מתאבד.
24. הנאשם העביר את המטען אל בלאל ברעתי על מנת שהלה יעבירו לידו מחבל מתאבד ועל מנת שהמחבל המתאבד יבצע פינוע התאבדות באמצעות המטען שהוכן זאת בכוונה לגרום למותם של אנשים רבים ככל שניתן.
25. ביום בלאל ברעתי הודיע את המחבל המתאבד כיצד מפעילים את מטען החבלה אשר יוצר ע"י הנאשם.
26. ביום 9.8.01 בסמוך לשעה 13:55 המחבל המתאבד, עז א-דין שהיל אחמד מצרי נשא עמו את הגיטרה כשהוא מוביל ע"י אחראם המימי אל מרכז ירושלים.
27. גיטרת המוות, נושאה ע"י המתאבד הנ"ל אשר נכנס למסעדה סכארו מירושלים בשעות הצהריים כשהוא הולך כי אדם שבאי על מנת לסעוד את לבם.
28. המחבל המתאבד הפעיל את מנגנון ההפעלה שהורכב ע"י הנאשם והוצאה מהתפוצצות המטען נהרגו 15 בני אדם תבינים שכל חמאס היה שבאי לסעוד את לבם בלילה של העיר ירושלים.
29. נהרג גם נגוס למסעדה ובאזור 15 כי אדם מצא את מותם.
30. המסעדה מ-127 בני אדם שהיו באזור נהרגו מהתפוצצות המטען.
31. בארצות נהרגו מרומה נהרגו 0.2 ז"ל, אלו שישיאסמיה-מכניסר ז"ל בת 33 במותם, חמי שישיאסמיה-מכניסר ז"ל בת 8 במותם, תהיה בעוז ז"ל בת 20 במותה, סיכל חויאל ז"ל

- במה 15 במותה מלכת רחל ז"ל בת 19 במותה, יוסבד ששון ז"ל בת 10 במותה, מרדכי דפאל סחיוסחורדר ז"ל בן 44 במותה, ציהה סחיוסחורדר ז"ל בת 41 במותה, רציה סחיוסחורדר ז"ל בת 14 במותה, אברהם יצחק סחיוסחורדר ז"ל בן 4 במותה, חסדה סחיוסחורדר ז"ל בת שנתיים במותה, ג'ודית דיליאן גרעבוים ז"ל בת 3 במותה, גורא בלאש ז"ל בן 69 במותה, צבי מלחובסק ז"ל בן 26 במותה.
32. שכן מעשיו של הנאשם היפזו חיהם אנשים רבים ורבים מאוד נפצעו, זו היתה מטרתו של הנאשם וזאת מטרתו הוציא מן תוכו אל הפועל בזדון ובקור רוח.
33. החל מהמחצית השנייה של שנות 2000 ברצאללה ובסמוך לרצאללה הקים הנאשם מספר מעבדות לייצור חומרי נפץ ומטעני חבלה. אל המעבדות הנ"ל נהג הנאשם להעביר חומרים כימיים שונים המשמשים לייצור חומרי נפץ. חומרי הנפץ הנ"ל נרכשו הן ע"י הנאשם עצמו הן ע"י חבריו בארגון החמאס.
34. הנאשם ייצר במעבדותיו מתחמרים הכרוכים הנ"ל עשרות קילוגרמים של חומרי נפץ, מהומרי הנפץ אותם ייצר הנאשם הכין מספר רב של מטעני חבלה מסוגים שונים.
35. הנאשם ייצר את מטעני החבלה הנ"ל במטרה שפעילו ארגון החמאס יבצעו באמצעותם פגיעות נגד מטרות ישראליות, הנאשם הדרך את פעילו ארגון החמאס איך להפעיל את מטעני החבלה הנ"ל. בנוסף האמור דלעיל הנאשם ניסה לייצר חימוני יד וקיבל אף הוראות לייצר טילי קסאם אותם החליט כי אין ביכולתו לייצר את הטילים.
36. הנאשם אף טרח האמן ולרעוד אנשים רבים אחרים כיצד לייצר חומרי נפץ ומטעני חבלה.
37. במהלך חודש נובמבר 2000 ייצר הנאשם במעבדתו חומר נפץ וסמנו ייצר שלושה מטעני חבלה, את המטעני הראשון הכניס הנאשם לתוך מארז נחשב, את המטען השני הכניס הנאשם לתוך תיב בד שחור, את המטען השלישי הכין הנאשם בצורה של חגורת נפץ.
38. בנוסף החזיק הנפץ הכניס הנאשם לתוך המטענים שהכין מספרים ואימים וזאת על מנת שהמטען יפגע בצורה קשה יותר בנוסף רב סמל הנפץ של אנשים, כמו כן הכניס הנאשם את שלושת מטעני החבלה הנ"ל וזאת גם על מנת שהמטענים יהיו קטלניים יותר.

39. הנאשם מכר את שלושת מטעי החבלה שיצר למטה הנאשם אחר יל מנה שחלה יעביר הפעיל

הארגון אשר באמצעותם יבצעו פיגועי תופת במונה לנריום למותם של אנשים רבים בכל הנהג.

40. ביום 1.12.01 בסמוך לשעה 23:36 במסגרת מכירת ציון לרחוב בן יהודה בירושלים מתאבד

הפעיל את מטען החבלה אשר יוצר ע"י הנאשם והוסתר בתוך מארז של מדחם וזאת במונה לגרום

למותם של אנשים רבים בכל האפשר. מטען החבלה הנ"ל התפוצץ כשהפעיל

41. באותו מועד בצומת הרחובות בן יהודה- לניץ בירושלים. בסמוך למקום התפוצץ המדחם מחבל

מתאבד ע"י הפעיל את מטען החבלה שזאת בתוך המדחם ואשר יוצר ע"י הנאשם וזאת במונה

לגרום למותם של אנשים רבים בכל שניתן. מטען החבלה השני התפוצץ אף הוא.

42. דקות ספורות לאחר הפעלת ע"י המטענים ע"י מתאבדים הפעיל המטען השלישי שזונה בתוך

מכונית ואשר חנה בסמוך לפיצוץ שני המטענים המוזנים. ברחוב הרב קוק בסמוך לפינת רחוב

יפו בירושלים. מטען החבלה תופעל במונה לגרום למותם של אנשים רבים בכל הנהג.

43. כתוצאה מפיצוץ שלושת מטעני החבלה שחבנו ויצרו ע"י הנאשם עצמו נדרו 10 אנשים ונפצעו

ב- 19 בני אדם.

44. בפיגוע זה נרצחו אסף אביטן ז"ל בן 15, גיא יעקב ז"ל בן 19, יוני הורגוביץ ז"ל בן 20,

יעקב ישראל דנינו ז"ל בן 17, מיכאל דהאן ז"ל בן 20, גולן תורג'מן ז"ל בן 15, אדם וינשטיין

בן 14, משה ידו לוי ז"ל בן 19, ניר הפצדו ז"ל בן 19.

45. נזק מכר ביותר נגרם לבהים ולבתי עסק הנמצאים באזור הרחובות בן יהודה- לניץ-יפו- הרב קוק

ולסבי רוב ידיו במקום.

46. בסוף שנת 2001 עפ"י בחינתו של מרואן ברגותי, ראש התנועה של הפתא"ח יוצר הנאשם ע"י

מטעני חבלה על מנת שייחשפה בהם שימוש אם כוחות צה"ל יכנסו לתואלה.

47. בסוף שנת 2001 יוצר הנאשם עוד שמושה מטען חבלה מוכווני ברחובות יד יצחק וכן ארבעה

מטעני חבלה נוספים שהיו מיועדים כאמור. מטעני החבלה הנ"ל הועברו לפעילים בארגון התנאש.

במהלך חודש מרץ 2002 חבלת הנאשם ע"י מפעילו בחמאס ליוצר יעקב המורה גפן עבור מקום

מתאבד נר מנה שחלה יבצע פיגוע התאבדות במונה לגרום למותם של אנשים רבים בכל הנהג.

מנהל לשכת

49. הנאשם הסכים לכך ויצר תגובה נגד ידו יליא זה שאף הרבים את מנגנון התפעלה

להגדרת הנפץ.

50. הנאשם העביר את התגובה לפעילים בהתאם וזאת עד מנת להוציא לפועל פוטע התאבדות כנגד

מטרה ישראליות.

51. ביום 9 מרץ 2002 בסמוך לשעה 22:30 נשא עד יפס חבל מתאבד את התגובה הנ"ל שהכין

הנאשם במו ידיו. המחבל המתאבד נכנס לבית הקפה מומנט בירושלים אשר היה באותה שעה

הומה בני אדם. המתאבד הפעיל את תגובת הנפץ בסמוכה לגורם למותם של אנשים רבים ככל

הניתן.

52. כתוצאה מהפעלת תגובת הנפץ נהרגו 10 בני אדם ששהו איתה עת בברית הקפה מומנט ומפצעי 65

בני אדם.

53. נהרגו בבית הקפה מומנט ניר ביריבוב ז"ל, דימור בן שוהם ז"ל, דן אימני ז"ל, דנית דגן ז"ל.

אורי פליקס ז"ל, ברוך דרנר ז"ל, מדי אליהו ז"ל, לבנת דבש ז"ל, ארית אחרוב ז"ל, נתנאל

בוכבר ז"ל.

54. בנוסף לכך שנרצחו 10 בני אדם ומפצעו כאמור עשרות אנשים נגרם נזק כבד לבית הקפה מומנט

הנמצא ברחוב עזה בירושלים.

55. בסמוך לחודשים מרץ-אפריל 2002 מפקד הזרוע הצבאית של ארגון החמאס באחזר המאללה

בוקש מהנאשם באמצעות מתווך לייצר מטעני חבלה ותיה נפץ לצורך ביצוע פוטע התאבדות.

56. הנאשם הסכים לבקשה ויצר תגובת נפץ הדומה בהרכבה לתגובת הנפץ שהכין עבור המתאבד

שפוצץ עצמי בבית הקפה מומנט.

57. כמו כן הכין הנאשם מטעני נפץ אשר הוכנס לתוך תיה אליו הוכנסו גם בריגים לתגברת טעמית

המיועדת של מטעני התגובה.

58. הנאשם מסר את תגובת הנפץ הנ"ל לאחזר באחזר עד מנת שתספיק ליהודי מחבל מתאבד.

59. המחבל המתאבד בטיט אחרים תגיע ביום 7.5.03 למעדין שפידה קראב באחזר התעשייה החדש

בראשו דצין. מטעני תגובת הנפץ שהוכנסו ל"י הנאשם, המחבל המתאבד נכנס לאחזר הנ"ל.

הפעיל את תגובת הנפץ אשר התפוצצה זאת בסמוכה לגורם למותם של אנשים רבים ככל האפשר

נאמן למקור

60. בתוצאה מהפצתן כהלכה 1.5 ביו אדם נפצעו 59.

61. באירוע זה נרצחו החפים מפשע ז"ל, רמאל ח'ייס ז"ל, ענת טרמפוריש ז"ל, אברהם ביה ז"ל, אחי בבדאר ז"ל, יצחק בבדאר ז"ל, ישראל ז"ל, שושנה מגמרי ז"ל, שארית הסאן ז"ל, נואה חונאור ז"ל, ניר לובשין ז"ל, הענא מליכה פוסמן ז"ל, דלית מסה ז"ל, פנינה הסרי ז"ל ועדנה כהן ז"ל.

62. בתוצאה מהפצתן הטורח הנפץ שהובנה יוצרה ע"י הנאשם נגרם נזק כבד למפעלון שפירד-קלאב וכך לכל הבניין בו נמצא המפעלון.

63. ביום 23.5.02 ניסה הנאשם לגרום למותם של אנשים, הנאשם נפגש במהלך חודש מאי עם פעיל צבאי בארגון החמאס שביצע מטען ליצור מטען חבלה כדי לבצע פגיעה תופת. הנאשם הסכים לכך ויצר מטעם חבלה שניתן להצמידו לברזל באמצעות מגנטים אותם הרכיב הנאשם על מטען החבלה ואשר ניתן היה להפעילו באמצעות טלפון סלולרי.

64. הנאשם מסר את המטען שהוכן לעציד לאחר בחמאס על מנת להוציא לפועל פיגוע תופת שתוכנן.

65. המטען שהוכן ע"י הנאשם הוצמד ע"י אחד בחמאס באמצעות מגנט החלקו התחתון של מיכל דלק של מיכלית דלק, המיכלית נסעה לאתר פי-מיליות כשבמקבולתה המפעילים של מטען החבלה אשר הפעילו את מטען החבלה באמצעות טלפון סלולרי. זאת בכוונה לגרום למותם של אנשים רבים ככל האפשר.

66. מטען החבלה הנ"ל, אשר יוצר והורכב ע"י הנאשם, התפוצץ וגרם נזק כבד למיכלית הדלק, אך בנם לא נפגע איש.

67. בחודש יוני 2002, התברר הנאשם ע"י מפקד חורז הצבאית של ארגון החמאס באיזור הסאללה ויצר מטען חבלה המופצה ע"י טלפון סלולרי. לצורך פיגוע תופת בסיומה לגרום למותם של אנשים רבים ככל הניתן, הנאשם הסיו מטען זה, כפי שהתברר, ביצעו חיסם לצורך מת מוצדק המטען.

68. מטען חבלה המוצדק ביום 30.6.02, אנשים אחרים בחמאס, אליהם הוצמד המטען אותו הסיו הנאשם.

המחוקק על כפי רכבת ביד.

משמכחתי אותם אחרים כי רכבת שהורבת לאור כי חזקה המטען הפעילתו והמטען התפוצץ.

נאמן למפקד

70. כתוצאה מפיצוץ המטען נפצעו 4 בני אדם ונגרם נזק לקשר הרחבת ולמסילת הברזל.
71. במהלך חודש יולי 2002 נחקש שוב הנאשם להבין מטען חבלה נוסף המופעל ע"י טלפון סלולרי לצורך ביצוע פיגוע תופת בכינוס הימים למותם של אנשים רבים מכל הניתן.
72. הנאשם הסכים להקשה זו. ייצר מטען כזה ביוזמו הניב לאיזה צורך הוא מכין את המטען. לאחר מכן הנאשם העביר את המטען שהכין לאנשים אחרים בחמאס.
73. המטען הנ"ל הונח על פסי הרחבת בסמוך יציאת מרחובות ליד כפר גבירול וביום במהרה, 21.7.02, בשעות הבוקר הנידקמות הופעל המטען ע"י אנשי חמאס בכוננה לגרום למותם של אנשים. כתוצאה מפיצוץ של מטען החבלה נפצע אדם אחד ונגרם נזק לקשר ולמסילת הברזל.
74. בחודש יולי 2002 נחקש הנאשם ע"י ספקד הודיע הצבאית של ארגון החמאס באיזוה המאללה לייצר מטען חבלה המופתר בתוך תיק כדי לבצע פיגוע תופת בכוננה לגרום למותם של אנשים רבים מכל האפשר.
75. הנאשם הסכים לייצר מטען כזה ביוזמו לאיזה צורך יישמש המטען.
76. הנאשם ייצר מטען כזה אשר היסתר בתוך תיק והנאשם טרח גם למלא את התיק באומי כדור לצורך הגברת עוצמת הפגיעה של המטען.
77. הנאשם אף הכין מנגנון הפעלה אלוטני למטען שיצר וסגר את המטען לאיש חמאס.
78. המטען שיצר הנאשם הונח ע"י אנשי חמאס אחרים בתוך קפסוליה הנמצאת במגין ע"ש פרנק סינרה בקמפוס האוניברסיטה העברית בהר הצופים בירושלים והופעל ביום 31.7.02 בסמוך לשעה 13:00 מאחר ובשעה זו כד"ס היה ירכיז גדול של בני אדם במקטרת.
79. כתוצאה מפיצוץ המטען שיצר הנאשם נהרגו במקטרת 9 בני אדם ונפצעו 81 נוספים.
80. כתוצאה מפיצוץ המטען נהרגו בעתה אותו יום יין הצנה שפרוך ז"ל, מרדק אן בנט ז"ל, דינה חרש ז"ל, בנימין חמאס ברימשיץ ז"ל, חוהל בראשי ז"ל, חיה (דאנו) חדיבסקי ז"ל, חיימא שפרא ז"ל, גלים רות חמאס ז"ל, דוד מרין ז"ל.
81. כתוצאה מפיצוץ מטען כזה נהרגו למעין פניה פוגעה בקמפוס האוניברסיטה העברית.

נאמן למקור

82. בחודש אוגוסט 2002 נחשף הנאשם להגן שני מטעני חבלה המוסתרים בתוך סופסאית של ביקורונים לצורך ביצוע פגזת תופת במנוחה לגורם למוותם של אנשים רבים ככל האפשר. הנאשם הסכים לייצר מטעני חבלה אלו ביחד עם הטכנאי צורר נועדו ואף ייצר בפועל את המטענים הללו.
83. הנאשם הגן שני מטעני חבלה והצמיד אליהם ממנועי הפעלה כפי שנתבקש. מדובר בשתי תגורות נפץ שיועדו לשימוש ע"י מפגעים מתאבדים.
84. הנאשם מסר את מטעני החבלה בתוך תגורות הנפץ לאחר בארגון התמאס בידעו הטוב לצורך מה ישימו.
85. ביום 19.9.02 בשעות הצהריים עלה מחבל מתאבד כאמור על גופו אחת מתגורות הנפץ שהגן הנאשם עליו אוטובוס מספר 4 בתל אביב ופוצץ המטען במסדרה לגורם למוותם של אנשים רבים ככל האפשר.
86. כתוצאה מהפיצוץ נהרגו 6 בני אדם ונפצעו כ- 84 נוספים שהיו באוטובוס ובסמוך אליו בעת הפיצוץ.
87. כתוצאה מהפיצוץ נהרגו באותו יום חסיד מסיסטרוב ז"ל, עופר זנגר ז"ל, רוזנה סיסר ז"ל, יפת שם טוב ז"ל, סלומון הויג ז"ל, יונתן ג'סר ז"ל.
88. נזק רב נגרם לאוטובוס אליו עלה המפגע המתאבד וכן נגרם נזק רב לתגורות ולבתי עסק שהיו בקרבת מקום הפיצוץ.
89. את תגורת הנפץ השנייה הגן הנאשם כמתאבד תולם לכן מסר לאחרים על מנת שתשמשו לביצוע פגיעה מתאבדות.
90. ביום 11.10.02 בסביבות השעה 20:15 מחבל מתאבד אשר נשא על גופו את תגורת הנפץ שהגן הנאשם ניסה להיכנס למסעדת "שבת" הנמצאת במזרח בתל אביב והפיצצה על מנת להרוג בני אדם שהיו בארחה עם במסעדה.
91. מאבטל שהיה במקום תכדוד במפגז והשגה בו והסיכר לא נתן לו להיכנס לתחום המסעדה. המפגע נחסם במעשה זה היה הנאשם שיתף מלא תמיכה לגורם למוותם של אנשים בטרור.

נאמן במקור

92. בחודש פברואר 2003 לימד הנאשם אדם אחר שנשעה אדון ע"י ראש גדודי עו א-דין אל קסאם באזור המאכלה כיצד ליצר מטעני חבלה ומטענים חשמליים לצורך הפעלת מטעני חבלה וכן לימד את הלה כיצד לייצר מנגנוני הפעלה למטעני החבלה.
93. במהלך שנת 2003 ועד למעצרו העביר הנאשם לידי ראש גדודי עו א-דין אל קסאם ברמאללה דיסקטים של מחשבים ועיתונים והחאות כיצד לייצר חומרי נפץ ומטעני חבלה. הנאשם ידע כי דיסקטים אלו מיועדים להיות מועברים לפעילי ארגון הג'יהאד האסלאמי הפלסטיני אשר ביקשו ללמוד לייצר חומרי נפץ ומטעני חבלה.
94. הנה כי כן הנאשם במשך תקופה ארוכה מאיד שם לו למטרה ברורה ומוחלטת לייצר מטעני חבלה למגויסים שיועדו לשמש לפיגועי התאבדות ומגוועי תופת זאת על מנת לחדור כמה שיותר ישראלים יהודים בסעודות טרור אכזריות ומפשעות.
95. הנאשם אחראי לדעה של עשרות בני אדם הפוס מפשע ולפציעתם של מאות אחרים.
96. יש להניח כי אלמלא נתפס הנאשם היה ממשיך לייצר עוד ועוד מטעני חבלה וחומרות נפץ כשהוא משמש כמין בית הרושית המייצר מנגנוני מוות.
97. הנאשם הודה בכל מה שיוחס לו בכתב האישום עפ"י מה שתואר דלעיל והורשע בכל העבירות במתואר כאן בפרישת גור הדין.
98. הנאשם לא הביע חרטה. הנאשם גרם להרס וקטל ומטעני החבלה שהוכן היו זרעי מוות שפוזרו במקומות רבים ברחבי מדינת ישראל.
99. הנאשם לא הסתפק בהכנת מטעני חבלה במעבדתו אלא טרח אף ללמד אחרים כיצד להכין מטענים כאלו.
100. ברור כי אין במקרה דנן כל מקום להתחשב בשיקולים אישיים כלשהם של הנאשם בשיקולים.
101. הנאשם היה שותף סרסני ובסיוע בטכנאז עומדי של מעשי רצח חמור ומגויסות באזרחים במיר לוח במחוז מזרח תימן. נשיטותיו ברשת המידע המופעלת כנגד מדינת ישראל ואזרחיה.
102. יצוי של הנאשם היה להסיר כמה שיותר ותחום ודע כי חומרות הנפץ ומטעני החבלה שהכין יספיקו אנשים רבים מאוד למטעני כל מי שיוחס בטוח המגיעה של אנשי החבלה.

הגורן לפיקוד

103. הנאשם הוא אדם מסוכן ביותר, ומעשיו נמשכים עד מאד ועל כן הענישה צריכת להיות מורחבת.

על מנת להרחיקו לכך ימי חייו מתבדה ומציבור בני אדם

104. מטבת הרפור הרצונית שהפעיל הנאשם הוא מהחמורות ביותר שהדענו אי פעם מעשיו נמשכים מורערים.

105. הנאשם עשה תקופה ממושכת ביצור משעני חבבת יחבל על מנת לזרוע הרס ומות, שכול וכאב בקרב אזרחי מדינת ישראל.

106. חלק גדול מהמצבים לא הספיקו להיות חיים מלאים ומשניים ונקטלו בגיר צעיר מאוד. חלק מהמצבים ילדים תמימים, לעיתים היה מדובר בפצועים אשר חשלו משפחות שלמות. כרגע נר אהל.

107. לאחר שמעט טיעוני הצדדים שהדענו את כל הטיעונים להומרא יתקולא.

108. האמת ניתנת להאמרה כי לא מצאנו מניע נמוך במשענו לקרוא פרט הודויות של הנאשם בפנינו . אולם הודויה זו לא היתה כל חרטה בצידה ולכן משקלה כשיקול לקרוא קל כנצח.

109. שיקנו את הנזקת העבורות והנזק הרב שנגרם להורבנות העבורות ולמשפחותיהם.

110. מדיבר בכאב, שכול למשפחות הפצועים וההרוגים בפעילות הרפור וכן מדובר במאות או

כסיר יותר להניה באלפי קרובי משפחה שנתרו עם צלקות כאב בנפשם וזאת בנוסף לכאב,

היסורים והתופת שהיו הפצועים עצמם שחלקם יצאו את נכותם עד סוף ימי חייהם ללא כל

אפשרות להשתחרר. אי פעם מהסכל שפדד אותם כרעם ביום בהיר.

111. במקרה שבפנינו ברור בעליל כי יש להעדיף את האינטרס הציבורי, דהיינו, הרחעת מנגנוני

הרפור ומפעילי מנגנוני הרפור האבורי והסר הרחמים על פני אינטרסים אישיים כלשהם של

הנאשם.

112. מערכת המשפט צריכה להיות בעלת מידת הרחמה כלפי מפעילי הרפור וכלפי האשם פורמיות.

הטריה.

113. העיקר היום הנזק במדינת ישראל הוא רעה ואבורי ואינו נכחין כזה בין חיל, אחרת,

הייתה וכן, מנת חייה איש אישה אי אדם בדיעה.

114. המורה הפלטינובא טענה כי הדין להורים יקראו להורים רבים ככל הנכון וכן להמחיד והמלא.

אולם את אלו שטענה בהדין, משרת המורה להשכיל חיים תלמידים וצופים במידה.

115. מורה הוא דבר בדין נכבד והענישה לדין שמעיד מורה יחידה שטענה מנגד, המורה צריכה

לדעת מבאיה ומאיה.

116. משרת המעשה צריכה להורים את תרומתה להפחתת מעשי המורה ככל האפשר, במידה האפשר

יכול הניתן.

117. יש להחיל על המאשים שבמסגרת ענישה יש לה משום הרחבת עבריינים במורה, להגביל על

מעשיו המעשים והאמורים ואשר הביע סתירה של כל בן אדם ושל כל חברה מהעבירות מנגד

המורה.

118. במקרה מורה נראה ידוע מן אף שהנאשם אחראי להם כחלק ממנגנון מורה וזאת כפי

שייצר את מעשיו החברה שזרע הרב ומוות הקרת העונש המירבי שקבע המחוקק, צריכה להיות

נזקת המוצא ומקודת השיים.

119. לדעתנו אילו היתה סמכות בידו הענישה הראייה לנאשם היא תכלית עונש מות.

120. הותרת עונש מירבי בזה "הסב ואין מורה על פיה" עומדתבמקרה להנחיות המפרישת של

המחוקק ומנגד לדעתנו כי במקרים המתאימים יש להחיל על נאשם עונש מות.

121. על מנת להחיל עונש מות על פי הצו בדבר הוראות כמחוק י שלקבד את ההחלטה פה אחד ע"י

הרכב שלוש שופטים משפטאיים אשר דרגתם אינה פחותה מסא"ל.

122. ההרכב הנכבד של בית המשפט אינו ממלא תנאי זה ולפיכך אין זה מסמכותו להחיל על הנאשם

עונש מות, למרות שזה העניש אשר לדעתנו ראוי ונכון להחיל על הנאשם.

123. כאשר המורה הוא זה אגור, מסיבי, נכבד ולא תבחנה על יסוד של שמאל, לעיתים תספיק.

תספיק תרומה ותועל עשרות בני אדם באירועים רבים יכאשר אדם מנו הנאשם שוחף לענגון

תכל' במקרים כה רבים, העונש הנכון והראוי הוא עונש מות.

124. טענות טענות כי עונש מות אינו מרחיק יאנו אפריטיבי, אירועי הדבר יחסי המעשים-

מתאבדים אותם עונש כזה אינו מרחיק יאנו עונש על עצמם ועל אחרים עונש מות מביא בעת

כפינו מנינו התאבדות.

נאמן למקור

125. יחד עם זאת, ממשלים-המאבדים אינם פועלים בדרך כלל מכוח עצמם ואינם פועלים דבר. הם

חלק ממערכת טרור החבה יותר שכוללת מיישמים למיניהם וכן כוללת אנשים כמו הנאשם

המרטובים ומיישמים עצמות אלו. אנשים מסוגי של הנאשם עומדים במקום גבוה בפירמידה:

הטרור.

126. שנים הבנות אשר ניתן להשיג במערכים המתאבדים בדרך שיהי חלא רק אות כתובת אלא אף

תוראת חוק מופעלת.

127. ההמאס הוא ארגון טרור אכזרי אשר יש להיחלם בו בכל הדרכים המורכבות הקיימות ועד בית

המשפט לאמור את דברו במערכת ענישה איש. יחבר אף ההמאס על מנת להצות יהודים רבים

בכל היתן ואף היציא זמני מן הבית אף המיעד בעזרה מסויבת.

128. אף מול המתאבדים, אף מול אלו המצוידים אותם, אף מול מיישמיהם, אף מול מכיני הגורחת

הנפץ ומטעני ההבלה אשר מופעלים כנגד אוכלוסייה חפה מפשע יש לעקוב ביד חזקה ובענישה

החמורה ביותר הקיימת והאפשרית.

129. ענישה מסבסלית יכול לתרום את המפעלים ואת מכיני הגורחת הנפץ ואת המיישמים ותפחת

את נחשול המתאבדים.

130. אדם כמו הנאשם פעל כחלק ממערכת טרור רצחנית וצמאת דם, דם אזרחים חפים מפשע עסק

הטאם היה וזוהם יהודים החיים בארץ ישראל ואשר מולם הרע היה שנקלעו לאוטובוס או

למסעדה או לבית חפה בעת שרוצח מתאבד הגיע למקום הימצאם וקטל אותם ברע אחת.

131. אדם מסוגי של הנאשם בו מוות הוא יש הגור עליו דין מוות.

132. סבורים אנו כי ראוי היה להשיג על הנאשם שבפנינו לאחר מעשי שוטט מוות: שוטט מוות

במקרה שבפנינו הוא עשיית דין צדק.

133. ביין שאין במסכתנו להשיג בו ועל מנה לבטא את עמדתנו לכך מעשי הפשעים של הנאשם

אני מודים על הנאשם שיש מאבד עולם נפרד בגין כל אדם אשר נדעף כתוצאה מהפעלת מסגרי

החברה מייצר הנאשם. מאבד העולם ידיו במערכת.

נאמן להחליט

134. בנוסף לכך עד אף שגורלו של הנאשם מנעמי מאסר עולם במעטבר בגין מעשי הרצח להם היה

שוקף לא ניתן להתעלם מהעבירות הנוספות שבוצעו, מפעילותם של מאות אנשים כחוצאה ממנעמי

ידיו ויש להעבירו אף בגין העבירות הנוספות במנישה נוספת.

135. לאחר כל האמור הנזכר אני גוזרם: עד הנאשם 66 מאסר עולם בגין רציחתם של 66 בני אדם

כאשר כל מאסר העולם יהיו במעטבר זה היה.

בגין כל יתר העבירות שבוצעו הנאשם אני גוזרם: מאסר עולם נוסף, שיהיה אף הוא במעטבר לכל

מאסר העולם האחרים שגורני עליו.

זכות ערעור תוך 30 יום מהיום.

ניתן והודע היום, 9.11.03 בפומבי ובמעמד התיכע הצבאי, הנאשם ובא-סוחר.

רס"ן אלי בר-און

שופט

סא"ל נתנאל בנימיני

אב"ד

סא"ל חנן רובינשטיין

שופט

נאמן למקור

עמוד 1 מתוך 1

בלמ"ס
צבא הגנה לישראל
جيش الدفاع الاسرائيلي

30/11/2004

יהודה

תיק בימ"ש 3380/03

פקודת מאסר

לשוטר משטרת ישראל / סוהר / חייל

אני, שופט בית המשפט הצבאי, מצווה בזאת לאסור את:

עבדאללה ע'אלב עבדאללה ברגותי 1162167

ולמסרו עם פקודת מאסר זו לסוהר בבית הסוהר, על מנת שיהיה אסור ל:
67 מאסרי עולם.

פקודה זו משמשת אסמכתא לעוצרו ולהחזיקו במאסר על ידי כל מי שמוסמך לכך בדיון.

סא"ל נתנאל בנישו
המשנה לנשיא

ביתן ביום 30/11/2004

לשימוש המשטרה / בית הסוהר

פרטי האסיר:

עבדאללה ע'אלב עבדאללה ברגותי 1162167

הנ"ל התקבל למתקן הכליאה / בית סוהר ביום _____

נאבטן למוקד